

гуй Моисей
но не дигу
ми се анти

Поклушението сръбцу Бохоръ

(Косона стряхвателенъ разказъ)

Ахъ послушай ти Аврамъ
Живъ останяхъ я едвалъ
Ходимъ, ходимъ изведнакъ
Изхои игно апашъ
— Боже Бохоръ глупакъ Бохоръ
Губай като видишъ зоръ
— Ухъ що казвашъ ти Аврамъ
Зеръ това ю не знамъ!
Мръднахъ я ю онъ диня
Върху менъ игно канъ
И со страни поглазвикна
„Дай си твойто портюфелъ
Инакъ дѣвала те взелъ!“
Нѣмамъ рѣкохъ я пари
Онъ викна „тогазъ упрѣ!“
И въ това упрѣсно гесъ
На земята паднахъ азъ...
Но слѣдъ малко се свѣтихъ
И отъ я отворихъ —
Гледамъ драгъ миъ Аврамъ

